

Πάθη του Χριστού...Παραλειπόμενα Άγιος

Όταν

εσύ βλέπεις ή ακούς ή πιάνεις όπλα, σχοινιά, ξυλοδαρμούς, στύλους, αγκάθια, καρφιά, σφυριά και άλλα παρόμοια, συλλογίσου με τον νού σου ότι όλα αυτά, έγιναν όργανα του πάθους του Κυρίου σου.

Πάλι, όταν βλέπεις ή κατοικείς σε σπίτια φτωχικά, ας έρχεται στην ενθύμησι σου το σπήλαιο και η φάτνη του Δεσπότη σου.

Άν δεις να βρέχει, θυμήσου εκείνη την γεμάτη αίματα βροχή του ιδρώτα, που έσταζε στο κήπο απο το ιερώτατο σώμα του γλυκύτατου του μας Ιησού και κατάβρεξε την γη.

Άν βλέπεις την θάλασσα και τα καΐκια, θυμήσου, ότι ο Θεός σου περπάτησε σωματικά πάνω σε αυτή, και ότι στεκότανε μέσα στα πλοία και δίδασκε τους όχλους απο αυτά.

Οι πέτρες, που θα δεις, θα σου θυμήσουν εκείνες τις πέτρες, που συντρίφθηκαν στον θάνατο του,

η γη θα σου θυμήσει εκείνο το σεισμό, που έκανε τότε στο πάθος Του.

Ο ήλιος θα σου θυμίσει το σκοτάδι, που έγινε τότε,

τα νέρα θα σου θυμήσουν εκείνο το νερό, που έτρεξε απο την αγία του πλευρά, όταν με τη λόγχη τον τρύπησε ο στρατιώτης νεκρό στο σταυρό.

Αν πίνεις κρασί ή άλλο ποτό, θυμήσου το ξύδι και την χολή, που πότισαν τον Δεσπότη σου.

Αν σε θέλγει η ευωδία των αρωμάτων, τρέξε νοερά στη δυσωδία, που ο Ιησούς αισθανόταν στο όρος του Γολγοθά, το οποίο ήταν τόπος της καταδίκης, στο οποίο αποκεφάλιζαν τους ανθρώπους και γι'αυτό ήταν δύσοσμος και βρωμερός.

Όταν ντύνεσαι, θυμήσου, ότι ο Αιώνιος Λόγος ντύθηκε σάρκα ανθρώπου για να ντύσει εσένα απο την θεοτητα του.

Όταν πάλι ξεντύνεσαι, σκέψου τον Χριστό σου, που έμεινε γυμνός για να μαστιγωθεί και να καρφωθεί στο σταυρό για σένα.

Εαν σου φανή καμμία φωνή γλυκεία και νόστιμη, μετάθεσε την αγάπη στο Σωτήρα Σου, στου οποίου τα χείλη ξεχύθηκε όλη η Χάρη και νοστιμάδα, κατα το ψαλμικό: » Η Χάρις που υπάρχει άφθονη στο εσωτερικό σου, εξεχύθει στα χείλη σου» (ψαλμ.44,3). και από την γλυκύτητα της γλώσσης του κρεμόταν ο λαός, κατά τον Ευαγγελιστή Λουκά. «Ο λαός όλος όταν τον άκουγε κρεμόταν από τα χείλη του». (19,48).

Εάν ακούσης ταραχές και φωνές του λαού, σκέψου εκείνες τις παράνομες φωνές των Ιουδαίων, «Αρον, Αρον, σταύρωσον αυτόν», που ακούστηκαν δυνατά στα θεϊκά αυτιά του.

Αν δης κανένα όμορφο πρόσωπο, θυμήσου πως ο πιο ωραίος από όλους τους ανθρώπους Ιησούς Χριστός, έγινε άμορφος και άσχημος, χωρίς καμμία ομορφιά πάνω στο σταυρό για την αγάπη σου.

Κάθε φορά, που θα κτυπήσει το ρολόϊ ας έλθη στο νου σου εκείνο το λιποθύμισμα της καρδιάς, που ένιωσε ο Ιησούς, όταν άρχισε στον κήπο να φοβάται την ώρα του πάθους και του θανάτου, που πλησίαζε η νόμισε πως ακούς εκείνους τους σκληρούς χτύπους που ακούγονταν από τα σφυριά όταν το κάρφωναν στα σταυρο.

Και για να πω απλά, σε κάθε λυπηρή αφορμή που θα σε βρη η βρη άλλους, σκέψου ότι είναι μηδέν κάθε λύπη και δοκιμασία, καατ' αναλογία και ομοιότητα των ανήκουστων δοκιμασιών, που καταπλήγωσαν και συνέτριψαν το σώμα και την ψυχή του Κυρίου σου.

Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης

Πηγή: 1myblog.pblogs.gr